

Standpunt : Tijdelijke noodhulp voor onderwijs

Gazet van Antwerpen* - 04 Feb. 2021

Pagina 2

* Gazet van Antwerpen/Kempen, Gazet van Antwerpen/Mechelen - Waas, Gazet van Antwerpen/Stad en Rand

Het is alle hens aan dek", zegt minister van Onderwijs Ben Weyts. En prompt maakt hij 10 miljoen euro vrij voor iedereen met een pedagogisch bekwaamheidsbewijs die een handje wil toesteken in de scholen. De leerachterstand van de leerlingen is te groot geworden. Iedereen die kan moet komen helpen, want de leerstof verminderen is het laatste dat Weyts wil doen.

De minister toont nog maar eens zijn bevlogen engagement, zoals hij de voorbije maanden ook blijkt heeft gegeven van een grote koppigheid om de scholen open te houden. Het is ook een knap staaltje van 'het ijzer smeden terwijl het heet is'. Maar of die 10 miljoen en die helpende handen nu echt het verschil kunnen maken, is zeer de vraag. Deze oproep heeft meer symbolische waarde dan praktische. Het wordt voor veel scholen een hoop gedoe en administratie om al die vrijwilligers - als die er al zouden zijn - nuttig in te zetten. En met 10 miljoen voor het hele Vlaams onderwijs komt je niet ver.

Maar vóór de coronacrisis zou geen minister het in zijn hoofd hebben gehaald om in alle ernst op te roepen tot een onmiddellijke hulpactie voor het onderwijs. Er waren noodkreten genoeg van experts over de teruglopende kwaliteit ervan, over het lerarentekort en andere problemen, maar die waren niet gericht naar de bevolking, wel naar het beleid. De betrokkenheid van de hele samenleving bij die onderwijsproblemen bleef beperkt.

Achteraf zou weleens kunnen blijken dat de coronacrisis een positieve invloed heeft gehad op de relatie tussen de samenleving en het onderwijs. De meesten van ons hadden het nooit eerder meegemaakt dat de scholen gewoon gesloten werden. Al heel gauw zag iedereen de gevolgen ervan en die beperkten zich niet alleen tot het wegvallen van kinderopvang. Kinderen en jongeren misten structuur, sociaal zwakke kinderen dreigden helemaal af te haken, de leerachterstand liep pijlsnel op. De regering wilde koste wat het kost een tweede scholensluiting vermijden. Al maandenlang wordt van ons allemaal zware inspanningen gevraagd, niet alleen om de ziekenhuizen te ontzien, maar ook om de scholen open te houden. En daar is eigenlijk niet al te veel protest op gekomen. De eerste lockdown heeft ons geleerd hoe belangrijk het onderwijs wel is.

Daarom kan Weyts nu die oproep lanceren. De tijd is er rijp voor. Zolang de minister maar goed beseft dat dit niets meer is dan tijdelijke noodhulp. De aanpak van de echte onderwijsproblemen zal een oneindig veel zwaardere klus worden.

Kris Vanmarsenille

Copyright © 2021 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden